

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **J. J.**, nar. X, bytem X, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.12.2014, č. j. 21238-2/DS/2014/Er, **t a k t o**:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 4.12.2014, č.j. 21238-2/DS/2014/Er, a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 12.11.2014, č.j. P/2120/2014/OS1/Hej MMHK/204593/2014, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Topola.**

O d ů v o d n ě n í :

- I. **Rozhodnutí žalovaného, popis skutkového stavu projednávané věci, obsah žaloby, vyjádření žalovaného**

[1] Rozhodnutím ze dne 4.12.2014, č.j. 21238-2/DS/2014/Er, Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Magistrátu města Hradec Králové (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 12.11.2014, č.j. P/2120/2014/OS1/Hej MMHK/204593/2014. Tímto rozhodnutím uznal prvostupňový správní orgán žalobce vinným ze spáchání správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 14.4.2014 nejdéle v 9:22 hodin, na přesně specifikovaném místě jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla tovární značky BMW (dále „motorové vozidlo“), registrační značky 4H5 3443, byly na pozemních komunikacích dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Za toto jednání byla žalobci podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.000,-Kč a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,-Kč.

[2] Výše uvedenému rozhodnutí předcházel tento skutkový stav. Dne 5.6.2014 ve 13:34 hodin prováděl strážník Městské policie Hradec Králové M. P., s pomocným pracovníkem A. B., kontrolu parkování na Masarykově náměstí v Hradci Králové, proti domu č.p. 397. V této oblasti platí dopravní značky DZ IP25 – Zóna P – zakazuje se zde státní bez parkovacího poplatku nebo platné parkovací karty v době PO-Pá 8-18hod., SO 8-16 hod. Na označeném místě bylo zjištěno motorové vozidlo výše specifikované, u kterého nebyl uhrazen parkovací poplatek, stejně tak nebyla viditelně umístěna parkovací karta. Řidič vozidla přítomen nebyl. Následně byla pořízena fotodokumentace a vozidlo bylo opatřeno technickým prostředkem k zabránění odjezdu (tzv. „botička“). V 16:00 hodin telefonicky požádala osoba mužského pohlaví městskou policii o odstranění technické zábrany. Službu konající strážník, T. V., a pomocný pracovník V. J., ověřili totožnost na místě přítomné osoby. Jednalo se o J. J., nar. ..., bytem N. T. 202, V. Bylo mu sděleno, že zjištěné jednání naplnilo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť dosud neustanovený řidič porušil § 4 písm. c) téhož zákona. Žalobce, jak vyplývá z úředního záznamu sepsaného dne 5.6.2014 strážníkem V., sdělil, **„že zde zaparkoval, ale s přestupkem nesouhlasí a chce přestupek projednat ve správním řízení.“** Poté bylo sepsáno Oznámení o podezření ze spáchání přestupku, k němuž se žalobce nevyjádřil ani nepřipojil podpis.

[3] Tyto podklady postoupila městská policie dne 25.6.2014 správnímu orgánu I. stupně. Ten ověřil, že provozovatelem vozidla je žalobce, kterému zaslal Výzvu k zaplacení určené částky ve výši 500,-Kč podle § 125h odst. 1 silničního zákona (dále „Výzva“). Kromě možnosti uhradit peněžitou částku byl žalobce rovněž upozorněn na možnost sdělit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku. V případě negativního postoje mu bylo oznámeno, že správní orgán I. stupně bude buď pokračovat v šetření přestupku, případně zahájí řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu. Ve Výzvě je dostatečně popsán skutek, kterého se řidič vozidla dopustil, včetně místa a času, kdy k události došlo s tím, že zjištěné jednání naplnilo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť dosud neustanovený řidič porušil § 4 písm. c) téhož zákona.

[4] Žalobce zareagoval dopisem doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 18.7.2014, ve kterém sdělil, že předmětné vozidlo v době spáchání přestupku užíval a řídil L. S., nar. ..., bytem B. n. V. Pro případ zahájení řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla udělil dne 16.7.2014 plnou moc pro zastupování společnosti FLEET Control, s.r.o., se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1.

[5] Ve spise je založen úřední záznam ze dne 6.8.2014 o odložení věci dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“), z něhož se podává, že správní orgán I. stupně věc odložil, aniž zahájil řízení o přestupku, kterého se měl dopustit J. J., tedy žalobce, event.. L. S., žalobcem označený jako řidič. Důvody, pro které nezahájil řízení proti osobě žalobce, spatřoval v tom, že dotýčný na základě Výzvy neuhradil určenou částku, nýbrž prostřednictvím zvoleného zmocněnce označil osobu řidiče. Ani proti této osobě nemohlo být zahájeno řízení o přestupku, neboť z registru občanů bylo zjištěno, že L. S. dne 7.7.2014 zemřel.

[6] Dne 7.8.2014 vydal správní orgán I. stupně oznámení o ukončení dokazování a poučení o možnosti seznámit se v konkrétním termínu s podklady pro vydání rozhodnutí. Oznámení řádně doručil zmocněnci, přesto se na uvedený termín nikdo nedostavil. Následně bylo dne 20.8.2014 vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí, jehož podstatný obsah je zaznamenán pod bodem [1] a [2]. K obsahu jeho odůvodnění krajský soud poznamenává, že na straně třetí je k osobě žalobce jako provozovatele vozidla uvedeno, že **„tento pouze daný den žádal o odblokování uvedeného vozidla, k samotnému přestupku se však do Oznámení žádným způsobem nevyjádřil ani jej nepodepsal.“**

[7] Žalobce napadl rozhodnutí tzv. blanketním odvoláním, k jehož řádnému doplnění byl v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzván prostřednictvím svého zmocněnce. V doplněném odvolání žalobce jednak namítl neprovedení ústního jednání a dokazování, jednak zpochybnil opodstatněnost zahájení řízení o správním deliktu, **neboť věc měla být řešena jako přestupek s konkrétní osobou přestupce, která byla správnímu orgánu I. stupně známa.**

[8] Poté následuje rozhodnutí žalovaného ze dne 13.10.2014, kterým žalovaný zrušil shora odkazované rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stěžejním důvodem pro jeho zrušení byla skutečnost, že k odložení věci (§ 66 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu) správní orgán I. stupně přikročil dříve, než vyčerpal možné a dostupné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žalovaný rovněž uložil doplnit řízení o zjištění, zda L. S., osoba označená žalobcem jako řidič, fakticky mohl v inkriminovaný den přestupek spáchat.

[9] Veden pokyny žalovaného, ověřil správní orgán I. stupně za součinnosti s Policií České republiky, Obvodní oddělení Slavičín, následující fakta. Matka L. S. potvrdila synovo úmrtí. Dále uvedla, že osobně jí žalobce znám není. Její syn byl alkoholik a bezdomovec, proto vyloučila, že by byl vůbec schopen motorové vozidlo řídit. V posledních měsících života se zdržoval ve Zlíně, s rodinou se nekontaktoval. V Hradci Králové a blízkém okolí se dle jí známých informací nepohyboval.

[10] Řízení pokračovalo dalším úředním záznamem o odložení věci ve vztahu k osobě L. S. Na možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a oznámení o ukončení dokazování žalobce ani jeho zmocněnec nereagovali. Následuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12.11.2014, které je prakticky obsahově shodné s původně zrušeným rozhodnutím. Řízení pokračovalo cestou obvyklou, tedy doručením blanketního odvolání, výzvou na jeho řádné doplnění, čehož žalobce využil a namítal již jednou vznesené nedostatky (viz bod [7]).

[11] Žalovaný rozhodl dne 4.12.2014, přičemž se ztotožnil se správností rozhodnutí napadeného odvoláním, včetně obsahu jeho odůvodnění.

[12] Toto rozhodnutí učinil žalobce předmětem žaloby. Předně namítal nezákonnost rozhodnutí, neboť správnímu orgánu nevzniklo právo zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla s odkazem na ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu. Polemizoval se správností postupu týkajícího se odložení věci ve vztahu k osobě řidiče L. S. Tvrdil, že věc měla být odložena s odkazem na ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť přestupce zemřel. Při akceptaci správního zákonného postupu by tak nebylo možno řízení proti provozovateli vozidla ve věci spáchání správního deliktu vůbec zahájit. Následně vedl polemiku s hodnověrností informací získaných od matky L. S. Pokud správní orgán I. stupně hodlal z těchto informací vycházet, o to důležitější bylo, aby ve věci nařídil ústní jednání. Případně měl ještě před zahájením řízení o správním deliktu předvolat žalobce k podání vysvětlení a poskytnutí věrohodných argumentů. Upozornil, že odložení věci shledal žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 13.10.2014 za nejednoznačné a nesrozumitelné. Namítl, že z rozhodnutí není patrné, zda byly naplněny znaky přestupku dle zákona o silničním provozu. Výrazné pochybení pak spatřoval v absenci ústního jednání, čímž byl krácen na svém právu dle čl. 6 odst. 1 a odst. 3 písm. c. Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, rovněž tak i dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Připomněl postavení obviněného ze správního deliktu, které je shodné s postavením obviněného z přestupku či trestného činu. Nedostatečně zjištěný skutkový stav spatřoval také v tom směru, že nebylo zjišťováno, zda k úhradě parkovacího poplatku nedošlo prostřednictvím SMS zprávy. Z vytýkaných důvodů požadoval zrušit rozhodnutí obou správních orgánů a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.

[13] Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 7.1.2015. Provedl rekapitulaci dosavadního průběhu řízení, zopakoval zjištěný a doložený skutkový stav věci. Zdůraznil, že se osobu označenou jako řidič a potencionální pachatel zjištěného přestupku pokusil správní orgán I. stupně kontaktovat, avšak bezvýsledně. Jednání ve věci nebylo nařízeno s odkazem na ust. § 49 odst. 1 správního řádu. Žalobce měl možnost vyjádřit své stanovisko k věci, neboť jeho zmocněnec byl ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu obeznámen s ukončením dokazování a s možností seznámit se se spisovým materiálem. Konečně pak výrok rozhodnutí považoval žalovaný za dostatečně konkrétní a srozumitelný. Je v něm popsáno, které zákonné ustanovení žalobce jako provozovatel motorového vozidla porušil s odkazem na konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu. V zásadě ve vyjádření vycházel z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na jeho správnosti setrval a navrhl zamítnutí žaloby.

II. Skutková zjištění, právní úprava, hodnocení krajského soudu

[14] O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), neboť žalobce a žalovaný s tímto postupem souhlasili. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky v projednávané věci zjištěny nebyly.

[15] Z předloženého správního spisu soud ověřil, že řízení před správními orgány proběhlo způsobem podrobně popsáním v části I. tohoto rozhodnutí, a proto na ně pro stručnost odkazuje. Po seznámení se s obsahem správního spisu a posouzením žalobních námitek dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná. Ve shodě se žalobcem krajský soud konstatuje, že správnímu orgánu I. stupně skutečně nevzniklo právo zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Krajský soud neshledal naplnění zákonných podmínek pro zaslání Výzvy dle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, nicméně s argumentací od té žalobcovy poněkud odlišnou.

[16] Stěžejní otázkou posuzované žaloby je, zda bylo důvodně a v souladu se zákonem zahájeno řízení o správním deliktu vůči provozovateli vozidla. Jinak řečeno, zda měl správní orgán I. stupně takové indicie, které by jej opravňovaly k úvahám o možnosti zahájit řízení o přestupku, jak ostatně namítá i sám žalobce, a nikoli řízení ve věci přestupku odložit a zahájit řízení proti provozovateli vozidla. Krajský soud je přesvědčen, že takovou informaci správní orgán I. stupně disponoval. Ještě před věcnou argumentací soudu je vhodné věnovat pozornost právní úpravě správního deliktu provozovatele vozidla.

[17] Podle ust. § 125f odst. 1 téhož zákona Právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Podle odst. 2 výše citovaného ustanovení Právnícká nebo fyzická osoba za správní delikt odpovídá, pokud

a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,

b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a

c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

Podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud

a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2,

b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a

c) porušení je možné projednat uložením pokuty v blokovém řízení.

[18] Otázce systematiky zákona o silničním provozu ohledně vzájemné provázanosti řízení o přestupku a řízení o správním deliktu provozovatele vozidla se věnoval Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutí ze dne 26.11.2014, č.j. 1As 131/2014-45, v němž uvedl: *“Nejvyšší správní soud považuje za vhodné úvodem poznamenat, že správní delikt provozovatele vozidla vymezený v § 125f zákona lze chápat jako delikt subsidiární. Až v případě, že není možné s určitostí zjistit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek, činí zákon odpovědným provozovatele vozidla za to, že svěřil řízení vozidla jinému a nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích [viz § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu]. Primárně tedy za spáchaný delikt odpovídá řidič vozidla. Až tehdy, nelze-li skutečného řidiče na základě žádných důkazů či indicií zjistit a vést proti němu přestupkové řízení, nese odpovědnost za delikt provozovatel vozidla. Ten se uvedené odpovědnosti může zbavit jen na základě zákonem předvídaných liberačních důvodů. Z výše naznačené systematiky zákona o silničním provozu vyplývá, že nejprve musí být zjišťován pachatel přestupku. Existuje-li bezprostředně po zjištění přestupku osoba podezřelá z přestupku, je jí při splnění zákonných podmínek umožněno projednání věci v blokovém řízení. Pokud věc neskončí projednáním v blokovém řízení, následuje zahájení přestupkového řízení s podezřelým z přestupku. Skončí-li poté přestupkové řízení zastavením řízení, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno [§ 125f odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu], je zahájeno řízení o správním deliktu s provozovatelem vozidla. Výzva provozovateli vozidla podle § 125h zákona se v takovém případě nevydává, neboť totožnost řidiče byla po zjištění přestupku známa [pro vydání výzvy nebyla splněna podmínka dle § 125h odst. 1 písm. b) zákona].“*

[19] S přihlédnutím k výše uvedenému se v dané věci jeví zásadní otázkou, zda totožnost řidiče vozidla, se kterým byl spáchán přestupek, byla správnímu orgánu I. stupně známa nebo byla zřejmá z podkladů pro zahájení řízení o přestupku. Pouze v případě, že by totožnost řidiče vozidla známa nebyla a ani by nebyla zřejmá z podkladů pro zahájení přestupkového řízení, bylo na místě vydání Výzvy provozovateli vozidla podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, jak judikoval Nejvyšší správní soud.

[20] Pro rozklíčení správnosti a zákonnosti postupu správního orgánu I. stupně je nutné obrátit pozornost na samotný počátek řízení, tedy ke dni, kdy s vozidlem došlo

ke spáchání přestupku, který řešil strážník V. Ten v jím vyhotoveném úředním záznamu ze dne 5.6.2014 popsal zjištěný skutkový stav a jasně uvedl následující: **„Pan J. sdělil, že zde zaparkoval, ale s přestupkem nesouhlasí a chce přestupek projednat ve správním řízení.“**

[21] V tomto případě, byť informace o osobě řidiče byla zachycena v úředním záznamu, který nelze v řízení bez dalšího využít jako důkaz, z podkladů pro zahájení řízení o přestupku vyplývají indicie důvodně nasvědčující tomu, že vozidlo řídila určitá osoba, konkrétně žalobce. Samotný fakt, že žalobce odmítl podepsat oznámení o podezření ze spáchání přestupku a více se v dané chvíli k věci nevyjádřil, ještě neznamená, že vozidlo neřídil, resp. nezaparkoval, k čemuž se doznal před strážníkem V. To, že nebyl ochoten k přestupku vypovídat namísto, případně nechtěl věc projednat v blokovém řízení, ještě neznamená, že v dané věci byly naplněny podmínky pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Krajský soud proto nerozumí myšlenkovým pochodům správního orgánu I. stupně, který, ačkoli měl informace o osobě přestupce, jak vyplynulo z úředního záznamu z 5.6.2014, ubíral se bez logického vysvětlení cestou zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla.

[22] Lze shrnout, že správní orgán I. stupně měl bezodkladně po zjištění a oznámení přestupku indicie, které nasvědčovaly tomu, že vozidlo na předmětném místě zaparkoval žalobce. Byl tak v situaci, kdy potencionální osoba řidiče byla známa, resp. zřejmá z podkladů pro zahájení řízení o přestupku. Měl a mohl, pokud by býval se žalobcem přímo nezahájil řízení o přestupku, nejprve alespoň předvolat k podání vysvětlení zasahujícího strážníka, případně samotného žalobce, s nimiž by se pokusil předložené informace ujasnit. Namísto toho pokračoval v řízení přímo vydáním Výzvy k zaplacení určené částky, což projednání věci zkomplikovalo tím, že žalobce označil jinou osobu řidiče, který navíc po spáchání přestupku zemřel. V tento moment se již jednalo o promyšlenou procesní taktiku obrany žalobce, kterého v řízení před správními orgány zastupoval jako zmocněnec FLEET Control, s.r.o., a posléze v řízení před správními soudy v záhlaví tohoto rozhodnutí uvedený advokát (viz např. věc vedená u nadepsaného soudu pod sp. zn. 30A 121/2014).

[23] Dle přesvědčení krajského soudu správní orgán I. stupně postupoval nezákonně, neboť jedna ze tří podmínek pro vydání Výzvy dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, podmínka zakotvená pod písm. b), tedy, že totožnost řidiče není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku, rozhodně v projednávané věci naplněna nebyla. V tom, že správní orgán I. stupně zahájil a vedl řízení o správním deliktu za situace, kdy pro tento typ řízení nebyly naplněny zákonné podmínky, neboť na správní delikt provozovatele vozidla je nutno nahlížet jako na delikt subsidiární (viz citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26.11.2014, č.j. 1As 131/2014-45), přičemž žalovaný toto pochybení bez dalšího aproboval, spatřuje krajský soud nezákonný postup obou správních orgánů. Zbývající žalobní námitky mířily do řízení ve věci správního deliktu, a proto již není třeba, aby se k jejich obsahu a důvodnosti krajský soud s přihlédnutím k jím vyslovenému právnímu názoru vyjadřoval.

[24] Z důvodů v tomto rozhodnutí objasněných krajský soud s odkazem na § 78 odst. 1 a § 76 s.r.s. zrušil rozhodnutí žalovaného pro zjištěnou nezákonnost a vytýkané vady řízení. Stejně tak v souladu s možností danou zákonnou úpravou

současně zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které trpí stejnými vadami, a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a rozhodnutí (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s.ř.s.). Krajský soud upozorňuje správní orgány na jejich vázanost právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

III. Náklady řízení

[25] Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve výsledku věci byl úspěšný žalobce. Krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v úhradě zaplaceného soudního poplatku spojeného s podáním žaloby ve výši 3.000,- Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

[26] Ve vyúčtování nákladů řízení, které učinil žalobce součástí žaloby, a které sestávaly z odměny zástupce žalobce a zaplaceného soudního poplatku, shledal krajský soud dvě pochybení. Jako třetí úkon právní služby včetně úhrady paušální náhrady hotových výdajů byla účtována replika (bez označení data) k vyjádření žalovaného. Tato písemnost není součástí soudního spisu a nelze seznat, že by soudu byla vůbec doručena. Mylně je účtován také soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, ačkoli k výzvě soudu byl uhrazen v předepsané výši 3.000,-Kč. Ze soudního spisu tedy vyplynulo, že zástupce žalobce provedl ve věci dva úkony právní služby po 3.100,-Kč: 1) příprava a převzetí zastoupení, 2) sepis žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d)] dle advokátního tarifu. K těmto úkonům náleží úhrada paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč ke každému z nich (§ 9 odst. 3 písm. f) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Výše takto stanovené odměny činí 6.800,-Kč. Zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, a proto mu náleželo navýšení odměny o 21% (§ 14 advokátního tarifu). Výše takto vypočtené odměny činí 8.228,-Kč. Celková náhrada nákladů řízení žalobce včetně soudního poplatku proto byla soudem stanovena částkou 11.228,-Kč.

[27] Krajský soud uložil shora vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť se jedná o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové 29. října 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu